

Broeders en zusters in Christus,

De afgelopen dagen was wereldwijd een bloedmaan te zien, een totale maansverduistering waarbij de maan een dieprode kleur krijgt. "Bij een totale maansverduistering staat de aarde tussen de maan en de zon in en valt de schaduw van de aarde over de maan heen." Voor wetenschappers is dit een verklaarbaar natuurverschijnsel, maar voor christenen roept het een diepere vraag op: is dit een teken van de eindtijd? De Bijbel spreekt meerdere keren over een 'maan die in bloed verandert' als voortekenen van de dag des Heren. Bij de profeet Joël staat: "De zon verandert in duisternis, de maan in bloed, voordat de dag van de Heer komt, die groot is en ontzagwekkend." (Joël 2:31)

Dat God tekenen en wonderen doet, dat geloven wij als christenen, maar deze interpreteren en uitleggen is een hele uitdaging en niet zo eenvoudig. Achter de zichtbare wereld sporen van Gods aanwezigheid en Gods handelen zien en ontdekken, dat is een opgave en een gave van God. Met onze wetenschappelijke bril kun je proberen alles op een natuurlijke wijze te verklaren, en zo het bovennatuurlijke wegdeneren. Maar sommige fenomenen kun je niet natuurlijk verklaren. Neem nu bijvoorbeeld het zonnewonder dat in 1917 in Fatima heeft plaatsgevonden in aanwezigheid van 70.000 mensen. De zon begon toen rond de tolleren en kwam op de aarde af; de mensen dachten dat het einde van de tijden was gekomen, wierpen zich ter aarde en smeekten Gods barmhartigheid af. Daarna keerde de zon weer naar haar plaats terug. De wetenschap heeft hier geen verklaring voor kunnen geven en moest wel toegeven dat het een teken van God was en een oproep tot bekering.

Vandaag in de evangelielezing geeft God op de berg Tabor een teken aan de apostelen Petrus, Johannes en Jacobus. Door Zijn gedaanteverandering laat Jezus zien dat Hij meer is dan zo maar een mens; Hij is Gods Zoon, die leeft in de heerlijkheid van God zijn Vader. Voor de drie apostelen was dit een onvergetelijke topervaring, waarbij ze iets van de hemelse heerlijkheid van Jezus mochten zien. Het is een voortekenen van de verrijzenis van Jezus. Pas later, na de verrijzenis, zullen ze dit ten volle begrijpen.

Het is een lange weg met vele hobbels om de top van een berg te bereiken. Daar ben je dicht bij de hemel en heb je een prachtig uitzicht over het landschap van de hele regio. Zoals het landschap zijn bergen en dalen heeft, zo kent iedere mens zijn pieken en dalen, hoogtepunten en dieptepunten in het leven. Vreugde en verdriet kunnen elkaar soms snel afwisselen. De taborervaring is een teken van hoop.

Wie dagelijks het nieuws volgt, moet sterk in z'n schoenen staan om niet moedeloos te worden van alle negatieve berichten die langskomen. En eerlijk is eerlijk: er gebeuren ook verschrikkelijke dingen in de wereld. Oorlogen, aanslagen, natuurrampen: het is goed dat we daarvan horen en dat erover bericht wordt. Maar als we niet opletten, leidt dit tot een verwrongen wereldbeeld: alsof er alléén maar negatieve dingen gebeuren. Dat is niet terecht. Wie goed om zich heen kijkt, ziet ook veel hoopvolle gebeurtenissen. In het groot, maar misschien nog wel vaker in het klein: in de eigen straat, dorp of wijk, in de eigen parochie of vereniging.

Terwijl wereldleiders elkaar in de haren vliegen, slaan buurtbewoners armen om elkaars schouder om elkaar te helpen en voor elkaar op te komen. Deze mooie, inspirerende en hoopvolle verhalen moeten verteld worden, als tegenwicht tegen de vele negatieve gebeurtenissen op het wereldtoneel. Daarom voert de rooms-katholieke kerk in Nederland dit jaar campagne om plekken, gebeurtenissen en mensen van hoop in de schijnwerpers te

zetten. Iedereen is uitgenodigd om zich aan te sluiten bij deze 'beweging van hoop' en positieve verhalen te vertellen.

Hoop ontvangen is ook een opdracht om in concrete woorden en daden hoop te delen met anderen. God legt de hoop in ons hart. En net als bij het geloof en de liefde ontvang je hoop niet alleen voor jezelf; het is de bedoeling dat je die deelt met anderen. En net als bij geloof en liefde wordt de hoop niet minder als je ervan deelt, maar kan die juist groeien. Hoop doet leven en geeft een nieuwe kijk en een nieuw perspectief op de toekomst. Jezus heeft op Tabor iets nieuws laten zien van God om het vertrouwen bij zijn leerlingen te doen groeien.

Dat wij op weg naar Pasen onze ogen en oren openen om de tekenen van Gods aanwezigheid te ontdekken en daar waar we kunnen hoop te brengen bij andere mensen. Amen.